

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การเสนอผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ทำให้ผู้ต้องขังเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการนี้ แบ่งออกเป็น 6 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ต้องขังซึ่งประกอบด้วย
- ก. ภูมิหลังทั่วไปของผู้ต้องขัง
- ข. ภูมิหลังเกี่ยวกับการติดยาของผู้ต้องขัง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในเรือนจำ เนื่องมาจากการปฏิบัติงาน จำกัดอิสระเสรีภาพต่อผู้ต้องขังที่อยู่ภายใน
- ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เกี่ยวกับความต้องการทางร่างกายของผู้ต้องขัง
- ตอนที่ 4 ข้อมูลที่เกี่ยวกับความต้องการทางจิตใจของผู้ต้องขัง
- ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการรวมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขัง
- ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ผู้ศึกษาขอเสนอผลการศึกษาดังลำดับขั้นตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ต้องขัง
- ก. ภูมิหลังทั่วไปของผู้ต้องขังประกอบด้วย
1. เพศ และอายุของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นนักโทษเด็ดขาดชาย ซึ่งถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำลาดสมุทราปราการ มาแล้วเป็นเวลาตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป จำนวน 210 คน เป็นผู้มีอายุต่ำสุด 18 ปี สูงสุด 60 ปี โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็น ร้อยละ 21.9 ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยสุดคือ 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 เป็นผู้มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป
 2. ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นผู้ที่มีการศึกษาคือ เป็นผู้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 57 คน ร้อยละ 27.1

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 14 คน ร้อยละ 6.7 ส่วนผู้ที่เรียนจบชั้นสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายไปมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 นอกนั้นเป็นผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสืออีก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

3. อาชีพเดิมของกลุ่มตัวอย่าง

ก่อนที่จะกระทำผิดจนต้องเข้ารับการจ้องจำอยู่ภายในเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 โดย แบ่งเป็นผู้รับจ้างอยู่กับนายจ้างประจำ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 และรับจ้างอิสระทั่วไปจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 นอกนั้น เป็นผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 17 คน คิดเป็น ร้อยละ 8.1

4. สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากยังอยู่เป็นโสด ไม่เคยแต่งงานมาก่อน เป็นจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองลงมาเป็นผู้ที่มีครอบครัวแต่งงานแล้ว จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ส่วนกลุ่มที่น้อยที่สุดเป็นผู้เคยแต่งงานแล้ว แต่ปัจจุบันอยู่เป็นหม้าย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6

ข. ภูมิหลังเกี่ยวกับการต้องโทษของผู้ต้องขัง ประกอบด้วย

1. การกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นผู้กระทำผิดในประเภทคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาเป็นผู้กระทำผิดในประเภทคดียาเสพติดทั้งเสพและจำหน่าย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ประเภทคดี ประทุษร้ายต่อร่างกาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 นอกจากนั้นเป็นผู้กระทำผิดในประเภท คดีอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมา เช่น ประมาท, พ.ร.บ.อาวุธปืน, พ.ร.บ.เซ็กซ์ เป็นต้น จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6

2. กำหนดระยะเวลาต้องโทษ

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นผู้ที่มีกำหนดเวลาต้องโทษตั้งแต่ 1 ปี - 2 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 รองลงมาเป็นผู้ที่มีกำหนดระยะเวลาต้องโทษ 3 ปี - 5 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนผู้ที่มีกำหนดระยะเวลาต้องโทษ ตั้งแต่ 2 ปี - 3 ปี, 5 ปี - 7 ปี และตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน คือ 28 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.3

3. ประวัติการต้องโทษของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีประวัติการต้องโทษแตกต่างกัน ส่วนมากเป็นผู้ต้องโทษครั้งนี้เป็นครั้งแรก จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 77.1 เป็นผู้ที่เคยต้องโทษมาแล้ว จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9

4. ภาระหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากเรือนจำ

ขณะถูกจำคุก กลุ่มตัวอย่างได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกันคือ ได้รับมอบหมายให้ทำงานในหน่วยงานแรงงานรับจ้าง จำนวน 128 คนคิดเป็นร้อยละ 61.0 ทำงานในหน่วยงานฝึกวิชาชีพ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 นอกนั้นเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในหน้าที่อื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 4.1

แสดงข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
อายุ			
- 18-20 ปี	42	20	อายุเฉลี่ย = 26.08
- 21-25 ปี	83	39.5	อายุเฉลี่ย = 18
- 26-30 ปี	46	21.9	อายุสูงสุด = 60
- 31 ปีขึ้นไป	39	18.6	
รวม	210	100.0	
การศึกษา			
- ต่ำกว่าประถมศึกษา	5	2.4	
- ประถมศึกษา	130	61.9	
- มัธยมศึกษา	57	27.1	
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	14	6.7	
- สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	4	1.9	
รวม	210	100.0	
สถานภาพการสมรส			
- โสด	148	70.5	
- แต่งงาน	44	21.0	
- หม้าย (ภรรยาตาย)	5	2.4	
- หย่าร้าง	13	6.2	
รวม	210	100.0	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
อาชีพเดิม			
- รับจ้างอยู่กับนายจ้าง	90	42.8	
- รับจ้างอิสระ	77	36.7	
- ทำขายส่วนตัว	26	12.4	
- อื่น ๆ	17	8.1	
รวม	210	100.0	

ตารางที่ 4.2

แสดงข้อมูลภูมิหลังเกี่ยวกับการดองโทษ

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ประเภทคดี			
- ประท้วงรายต่อทรัพย์สิน	106	50.5	อายุเฉลี่ย = 26.08
- ประท้วงรายต่อร่างกาย	17	8.1	อายุต่ำสุด = 18
- ขนสพติด (จำหน่าย+สพ)	69	32.5	อายุสูงสุด = 60
- อื่น ๆ	18	8.6	
รวม	210	100.0	
ระยะเวลาการดองโทษ			ระยะเวลาดองโทษเฉลี่ย = 49.37
- ตั้งแต่ 6 เดือน - 1 ปี	26	12.4	ระยะเวลาดองโทษต่ำสุด = 6
- ตั้งแต่ 1 ปี - 2 ปี	58	27.6	ระยะเวลาดองโทษสูงสุด = 378
- ตั้งแต่ 2 ปี - 3 ปี	28	13.3	
- ตั้งแต่ 3 ปี - 5 ปี	42	20.0	
- ตั้งแต่ 5 ปี - 7 ปี	28	13.3	
- ตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป	28	13.3	
รวม	210	100.0	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
จำนวนครั้งการต้องโทษ			จำนวนครั้งการต้องโทษเฉลี่ย = 1.42
- ต้องโทษครั้งแรก (ครั้งที่ 1)	162	77.1	จำนวนครั้งการต้องโทษต่ำสุด = 1
- ต้องโทษซ้ำ(ตั้งแต่ 2-11 ครั้ง)	48	22.9	จำนวนครั้งการต้องโทษสูงสุด = 11
รวม	210	100.0	
หน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากเรือนจำ			
- ทำงานในหน่วยงานรับจ้าง	128	61.0	
-ทำงานในหน่วยงานฝึกวิชาชีพ	46	21.9	
- อื่น ๆ	36	17.1	
รวม	210	100.0	

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นภายในเรือนจำเนื่องมาจากการปฏิบัติงานควบคุม
กักขังต่อผู้ต้องขังที่อยู่ภายใน ประกอบด้วยข้อมูลดังนี้

ก. อุปสรรคที่เกิดขึ้นเมื่อผู้ต้องขังต้องการนำปัจจัยการดำรงชีพที่จำเป็นต่อร่างกายเข้า
มาใช้ภายในเรือนจำ

ผู้ศึกษาได้สอบถามถึงการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มีผลทำให้การนำปัจจัยการดำรง
ชีพที่จำเป็นต่อร่างกาย คือ อาหารจากภายนอก เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค สิ่งของเครื่องใช้ เช่น
ผงซักฟอก สบู่ ยาสีฟัน เข้ามาใช้ภายในเรือนจำ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการใช้
กฎระเบียบของเรือนจำ ทำให้การนำสิ่งดังกล่าวเข้ามาได้ในระดับที่แตกต่างกันดังนี้

สิ่งที่นำเข้ามาได้ยากมาก คือ การนำยารักษาโรคเข้ามาในเรือนจำ โดยกลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่เห็นว่ากฎระเบียบของเรือนจำทำให้การนำยารักษาโรคเข้ามาในเรือนจำทำได้ยากมาก มีร้อย
ละ 53.8 รองลงมาคือ ทำได้ค่อนข้างยาก ร้อยละ 21.0 ถัดมาเห็นว่ามีความยุ่งยากเล็กน้อย ร้อยละ 18.1
และร้อยละ 7.1 เห็นว่าไม่มีความยุ่งยากเลย

สิ่งที่ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าสามารถนำเข้ามาได้และมีความยากลำบากเพียงเล็กน้อย
คือ อาหาร เสื้อผ้า เครื่องใช้ ดังผลการศึกษาต่อไปนี้

การนำอาหารเข้ามาในเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 35.7 เห็นว่า กฎ
ระเบียบ ของเรือนจำทำให้นำอาหารเข้ามาได้ยากเพียงเล็กน้อย รองลงมาร้อยละ 24.0 เห็นว่าทำได้
ค่อนข้างยาก ถัดมาร้อยละ 20.0 เห็นว่าทำได้ยากมาก และในสัดส่วนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 19.5 เห็น

ว่า กฏระเบียบของเรือนจำไม่เป็นอุปสรรคต่อการนำอาหารเข้ามารับประทานภายในเรือนจำแต่อย่างใด

ส่วนการนำเสื้อผ้าเข้ามาในเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า กฏระเบียบของเรือนจำ มีความยุ่งยากเพียงเล็กน้อย มีร้อยละ 44.3 รองลงมาร้อยละ 20.5 เห็นว่าทำได้ค่อนข้างยาก ร้อยละ 20.5 เห็นว่าไม่มีความยุ่งยากเลย ร้อยละ 19.0 และเห็นว่ากฏระเบียบของเรือนจำทำให้น้ำเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเข้ามาในเรือนจำได้ยากมาก (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

แสดงการใช้กฏระเบียบของเรือนจำ คอการนำสิ่งของเข้ามาในเรือนจำ

สิ่งของที่ต้องการนำเข้ามา ในเรือนจำ	ผลของการใช้กฏระเบียบ							
	ทำได้ ยากมาก		ทำได้ ค่อนข้างมาก		ทำได้ ยากเล็กน้อย		ทำได้ ไม่ยาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- การนำอาหารจากภายนอก เข้ามารับประทาน	42	20.0	52	24.8	75	35.7	41	19.5
- การนำเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เข้ามาใช้	34	16.2	43	20.5	93	44.3	40	19.0
- สิ่งของเครื่องใช้ เช่น ผงซักฟอก สบู่ ยาสีฟัน	55	26.2	25	11.9	85	40.5	45	21.4
- การนำยารักษาโรคเข้ามา	113	53.8	44	21.0	38	18.1	15	7.1

ข. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้ต้องขังมีความต้องการทางเพศ และการระบายออกทางเพศ

เมื่อสอบถามถึงความต้องการทางเพศ และการระบายออกทางเพศด้วยวิธีต่าง ๆ ผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นว่ามีเหตุการณ์ผู้ต้องขังระบายออกทางเพศโดยการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองค่อนข้างมาก และมากจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 82.3

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีเหตุการณ์ผู้ต้องขังระบายออกทางเพศโดยการร่วมเพศกับกะเทยค่อนข้างมาก และมาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีเหตุการณ์ผู้ต้องขังระบายออกทางเพศโดยการร่วมเพศกับ
กะเทยค่อนข้างมาก และมาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีเหตุการณ์ผู้ต้องขังระบายออกทางเพศโดยการร่วมเพศกับชายที่
ไม่ใช่กะเทยค่อนข้างมากและมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

แสดงระดับการเกิดเหตุการณ์ระบายออกทางเพศในเรือนจำ

เหตุการณ์ที่เกิดในเรือนจำ	ระดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น							
	มีมาก		มีค่อนข้างมาก		มีเล็กน้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	124	59.0	49	23.3	32	15.2	5	2.4
- ร่วมเพศกับกะเทย	37	17.6	49	23.3	104	49.5	20	9.5
- ร่วมเพศกับชายที่ไม่ใช่กะเทย	14	6.7	26	12.4	120	57.1	50	23.8

ค. เหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นภายในเรือนจำ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาโดยสำรวจถึงเหตุการณ์รุนแรงต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
ภายในเรือนจำ อันประกอบด้วยเหตุการณ์เหล่านี้คือ

1. เหตุการณ์ผู้ต้องขังข่มขืนกัน
2. เหตุการณ์ผู้ต้องขังทำร้ายกัน
3. เหตุการณ์ผู้ต้องขังขโมยทรัพย์สินกัน
4. เหตุการณ์ผู้ต้องขังหลอกหลวงเอาประโยชน์ทรัพย์สินสิ่งของกัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. เหตุการณ์ผู้ต้องขังข่มขืนกัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 58.6 เห็นว่ามีเหตุการณ์ผู้ต้องขังข่มขืนกันเกิด
ขึ้นภายในเรือนจำเพียงเล็กน้อย ผู้ต้องขังที่เห็นว่ามีเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นภายในเรือนจำค่อนข้างมากและ
มาก มีจำนวนร้อยละ 10.9 ส่วนผู้ต้องขังร้อยละ 30.5 ไม่พบเห็นเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเลย

2. เหตุการณ์ผู้ต้องขังทำร้ายร่างกายกัน

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 49.5 เห็นว่ามีเหตุการณ์ผู้ต้องขังทำร้ายร่างกายกันบ้างเล็กน้อย และมีผู้เห็นว่าเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในเรือนจำค่อนข้างมาก ร้อยละ 43.8 ส่วนผู้ต้องขังร้อยละ 6.7 ไม่เห็นว่ามีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นภายในเรือนจำเลย

3. เหตุการณ์ผู้ต้องขังขโมยทรัพย์สินกัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 57.6 เห็นว่ามีเหตุการณ์ผู้ต้องขังขโมยทรัพย์สินกันเกิดขึ้นภายในเรือนจำค่อนข้างมากและมาก ส่วนผู้ต้องขังร้อยละ 40 เห็นว่ามีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยและมีผู้ต้องขังร้อยละ 2.4 เห็นว่าไม่มีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นภายในเรือนจำเลย

4. เหตุการณ์ผู้ต้องขังหลอกลวงเอาทรัพย์สินกัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 50 เห็นว่า มีเหตุการณ์ผู้ต้องขังหลอกลวงเพื่อเอาทรัพย์สินกันเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย ส่วนผู้ต้องขังจำนวนร้อยละ 40 เห็นว่ามีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นค่อนข้างมากและมาก ผู้ต้องขังคิดเป็นร้อยละ 10 เห็นว่าไม่มีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นภายในเรือนจำเลย (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

แสดงเหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นในเรือนจำ

เหตุการณ์ที่เกิด	ระดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น							
	มีมาก		มีค่อนข้างมาก		มีเล็กน้อย		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ผู้ต้องขังข่มขืนกัน	7	3.3	16	7.6	123	58.6	64	30.5
- ผู้ต้องขังทำร้ายร่างกายกัน	42	20.0	50	23.8	104	49.5	54	6.7
- ผู้ต้องขังขโมยทรัพย์สินกัน	70	33.3	51	24.3	84	40	5	2.4
- ผู้ต้องขังหลอกลวงเอาทรัพย์สินกัน	41	19.5	43	20.5	105	50	21	10

ง. เหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาถึงเรื่องดังกล่าว โดยสำรวจถึงการปฏิบัติของผู้ต้องขังที่กระทำต่อเจ้าพนักงานเรือนจำในเรื่องต่าง ๆ คือ

1. การแสดงความเคารพต่อเจ้านักงาน
2. การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงาน
3. การปฏิบัติตัวของผู้ต้องขังเมื่ออยู่ค่อหน้าเจ้านักงานเรือนจำ
4. การใช้คำเรียกเจ้านักงานเรือนจำ

ผลการศึกษาพบว่า

1. การแสดงความเคารพต่อเจ้านักงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยุติเป็นร้อยละ 65.2 เห็นว่าจะต้องแสดงความเคารพ นอบน้อมต่อเจ้านักงานเรือนจำทุกคน และรองลงมาคือร้อยละ 19.0 เห็นว่าจะต้องแสดงความเคารพ นอบน้อมต่อเจ้านักงานเรือนจำเกือบทุกคน ส่วนผู้ที่เห็นว่าจะต้องแสดงความเคารพแต่เพียงเล็กน้อย เท่านั้น มีร้อยละ 11.9 และมีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 3.8 เห็นว่าไม่ต้องแสดงความเคารพนอบน้อมต่อเจ้านักงานเรือนจำเลยก็ได้ (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

แสดงการเคารพของผู้ต้องขังต่อเจ้านักงานเรือนจำ

การแสดงความเคารพต่อเจ้านักงาน	จำนวน	ร้อยละ
แสดงความเคารพนอบน้อมต่อเจ้านักงานทุกคน	137	65.3
แสดงความเคารพนอบน้อมต่อเจ้านักงานส่วนมาก	40	19.0
แสดงความเคารพนอบน้อมต่อเจ้านักงานบางคนเพียงเล็กน้อย	25	11.9
ไม่ต้องแสดงความเคารพต่อเจ้านักงานเลยก็ได้	8	3.8
รวม	210	100

2. การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 46.2 เห็นว่าจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงานเรือนจำด้วยความสามารถรวดเร็ว รองลงมาร้อยละ 29.5 เห็นว่าจะเลือกปฏิบัติตามแต่เฉพาะคำสั่งที่ตนเองเห็นว่าไม่รับแรงเป็นพิษ และมีผู้ต้องขังร้อยละ 5.3 เห็นว่าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงานเลยก็ได้ (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

แสดงการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงานเรือนจำ

การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงาน	จำนวน	ร้อยละ
- ปฏิบัติตามด้วยความรวดเร็วเป็นพิเศษ	97	46.2
- ปฏิบัติตามอย่างปกติไม่รีบเร่งเป็นพิเศษ	40	19.0
- ปฏิบัติตามแต่เฉพาะคำสั่งที่เห็นว่าถูกต้องเหมาะสม	62	29.5
- ไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งเลยก็ได้	11	5.3
รวม	210	100

3. การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ต่อหน้าเจ้านักงานเรือนจำ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 72.4 จะนั่งลงกับพื้นเมื่ออยู่ต่อหน้าเจ้านักงานเรือนจำ รองลงมาจำนวนร้อยละ 14.3 จะยืนตรง และมีเพียงร้อยละ 3.5 เท่านั้น ที่ปฏิบัติอย่างอื่น เช่น นั่งบนเก้าอี้ หรือยืนตามสบาย เป็นต้น (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

แสดงการปฏิบัติตัวของผู้ต้องขัง เมื่ออยู่กับเจ้านักงาน

การปฏิบัติเมื่ออยู่กับเจ้านักงาน	จำนวน	ร้อยละ
- นั่งลงกับพื้น	152	72.4
- ยืน	30	14.3
- อื่น ๆ นอกจากนั่งกับพื้นหรือยืน	28	13.3
รวม	210	100

4. การใช้คำเรียกเจ้านักงานเรือนจำ

เมื่ออยู่กับเจ้านักงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 59.5 จะเรียกเจ้านักงานเรือนจำว่า "พี่" รองลงมาร้อยละ 32.9 เรียกเจ้านักงานเรือนจำว่า "นาย" และร้อยละ 7.6 ใช้คำเรียกอย่างอื่นนอกจากที่กล่าวมา เช่น ป้า, ท่าน, หัวหน้า เป็นต้น (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

แสดงค่าที่ใช้เรียกเจ้าพนักงานเรือนจำ

ค่าที่ใช้เรียกเจ้าพนักงานเรือนจำ.	จำนวน	ร้อยละ
- นาย	69	32.9
- พี่	125	59.5
- อื่น ๆ นอกจากคำว่า นายหรือพี่	16	7.6
รวม	210	100

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการทางร่างกายของผู้ต้องขัง การศึกษาถึงเรื่องดังกล่าว ผู้ศึกษาได้ดำเนินการโดยการสอบถามถึงความต้องการ ปัจจัยการดำรงชีพที่จำเป็นต่อร่างกายอันประกอบด้วย

1. อาหารที่เหมือนอย่างภายนอก
2. เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม
3. สิ่งของเครื่องใช้ เช่น ผงซักฟอก, แป้ง, ขาสีฟัน, แปรงสีฟัน
4. ขาดการรักษาโรค

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความต้องการอาหารที่เหมือนอย่างภายนอกเรือนจำ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 38.1 ไม่มีความต้องการเลข รองลงมาคือร้อยละ 28.6 มีความต้องการเพียงเล็กน้อย ส่วนผู้ต้องขังที่มีความต้องการมากมีร้อยละ 15.7 และต้องการค่อนข้างมากร้อยละ 17.6

2. ความต้องการสิ่งของเครื่องใช้ เช่น แป้ง, ผงซักฟอก, ขาสีฟัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการค่อนข้างมากและมาก คิดเป็นร้อยละ 40 และ 39.5 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีความต้องการเพียงเล็กน้อยและไม่ต้องการเลยมีร้อยละ 18.1 และ 2.4 ตามลำดับ

3. ความต้องการเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากคือร้อยละ 55.7 มีความต้องการค่อนข้างมากและมาก ส่วนผู้ต้องขังร้อยละ 44.7 มีความต้องการเพียงเล็กน้อยและน้อย

4. ความต้องการชารักษาโรค

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการค่อนข้างมากและมาก คิดเป็นร้อยละ 63.8 และ 11.4 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ต้องการเพียงเล็กน้อยและไม่ต้องการมีร้อยละ 17.1 และ 7.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

แสดงความต้องการปัจจัยการดำรงชีพของผู้ต้องขัง

ปัจจัยการดำรงชีพ	ความต้องการ							
	ต้องการมาก		ต้องการ ค่อนข้างมาก		ต้องการ เล็กน้อย		ไม่ต้องการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- อาหารที่เหมือนภายนอก เรือนจำ	33	15.7	37	17.6	60	28.6	80	38.1
- สิ่งของเครื่องใช้ เช่น ผงซักฟอก	83	39.5	84	40.0	38	18.1	5	2.4
- เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	51	24.3	66	61.4	76	36.2	17	8.1
- ชารักษาโรค	24	11.4	134	63.8	36	17.1	16	7.6

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านจิตใจของผู้ต้องขัง

การศึกษาถึงความต้องการด้านจิตใจของผู้ต้องขังนี้ ผู้ศึกษาได้สำรวจถึงความต้องการที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งหมายถึงความรู้สึกนึกคิดของเขามที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในตนเองและจะทำให้สามารถดำเนินชีวิตไปได้โดยปราศจากอุปสรรค ความต้องการนี้นับเป็นธรรมชาติของมนุษย์ในสังคม ซึ่งประกอบด้วย

1. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย หรือเป็นอิสระจากความกลัวเหตุการณ์รุนแรงต่าง ๆ ที่จะป็นภัยคุกคามต่อชีวิต

2. ความต้องการความรักและการยอมรับจากบุคคลอื่น

ผลการศึกษาพบว่า ..

1. การศึกษาถึงความต้องการความมั่นคงปลอดภัย หรือเป็นอิสระจากความกลัวเหตุการณ์รุนแรงต่าง ๆ ที่จะป็นภัยคุกคามต่อชีวิตนั้น ผู้ศึกษาคำเนนการโดยสอบถามถึงความรู้สึกความกลัวเหตุการณ์รุนแรงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในเรือนจำอันประกอบด้วย

- ก. กลัวถูกข่มขืน
 ข. กลัวผู้อื่นทำร้าย
 ค. กลัวผู้อื่นขโมยทรัพย์สิน
 ง. กลัวผู้อื่นหลอกลวงเอาทรัพย์สิน

ผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ได้แสดงความรู้สึกต่อเหตุการณ์เหล่านั้นดังนี้

ก. ความรู้สึกกลัวถูกข่มขืน

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากร้อยละ 61 ไม่หวาดกลัวต่อการถูกข่มขืน รองลงมาร้อยละ 21.4 มีความหวาดกลัวเพียงเล็กน้อย และที่กลัวมากมีร้อยละ 13.3 กลัวค่อนข้างมากร้อยละ 4.3

ข. ความรู้สึกกลัวผู้อื่นทำร้าย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 44.3 มีความรู้สึกกลัวผู้ต้องขังอื่นทำร้ายเล็กน้อย รองลงมาร้อยละ 30.5 ไม่รู้สึกกลัว ส่วนผู้ต้องขังที่กลัวถูกทำร้ายมากมีร้อยละ 19.0 และกลัวค่อนข้างมากร้อยละ 6.2

ค. ความรู้สึกกลัวผู้อื่นขโมยทรัพย์สิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 35.7 กลัวจะถูกผู้อื่นขโมยทรัพย์สินอย่างมาก รองลงมาร้อยละ 41 กลัวเล็กน้อย มีผู้กลัวค่อนข้างมากร้อยละ 13.8 และมีผู้ไม่กลัวเลยร้อยละ 9.5

ง. ความรู้สึกกลัวผู้อื่นมาหลอกลวงเอาทรัพย์สิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 41.4 ไม่หวาดกลัวผู้ต้องขังอื่นมาหลอกลวงเอาทรัพย์สิน รองลงมาร้อยละ 35.7 หวาดกลัวเล็กน้อย ส่วนที่กลัวมากและค่อนข้างมากมีร้อยละ 15.2 และ 7.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

แสดงความรู้สึกของผู้ต้องขังต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรือนจำ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	ความต้องการ							
	กลัวมาก		กลัวค่อนข้างมาก		กลัวเล็กน้อย		ไม่กลัว	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- การถูกข่มขืน	28	13.3	9	4.3	45	21.1	128	61
- การถูกทำร้ายร่างกาย	40	19.0	13	4.2	93	44.3	64	30.5
- การขโมยทรัพย์สิน	75	35.7	29	13.8	86	41.0	20	9.5
- การถูกหลอกลวงเอาทรัพย์สิน	32	15.2	16	6	75	35.7	87	41.4

2. ความต้องการความรักและเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น

การศึกษาถึง เรื่องดังกล่าวดังกล่าวนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ โดยตั้งคำถาม 2 ประเด็นขึ้น เพื่อสำรวจถึงความรู้สึกอีกอันเป็นเหตุให้ผู้ต้องขังต้องการผู้ที่ให้ความรัก ยอมรับ เขามาช่วยปลุกปลอบใจคลายความอึดอัดลง

ผลการศึกษาพบว่า

ก. ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือนจำและคำสั่งของเจ้าพนักงานอย่างเคร่งครัด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 43.3 มีความรู้สึกอึดอัดบ้างเล็กน้อยที่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ ส่วนผู้ที่มีความรู้สึกอึดอัดมากมีร้อยละ 31.9 รู้สึกอึดอัดค่อนข้างมากมีร้อยละ 15.7 และผู้ที่ไม่มีความรู้สึกอึดอัดเลยมีร้อยละ 9

ข. ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการที่ถูกบังคับให้อยู่แต่เฉพาะภายในเรือนจำ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 34.8 มีความรู้สึกอึดอัดมาก รองลงมาร้อยละ 33.8 มีความรู้สึกอึดอัดเล็กน้อยร้อยละ 24.3 มีความรู้สึกอึดอัดค่อนข้างมาก ส่วนผู้ต้องขังร้อยละ 7.6 ไม่มีความรู้สึกอึดอัดเลย (ตามที 4.12)

ตารางที่ 4.12

แสดงความรู้สึกของผู้ต้องขังต่อกฎระเบียบของเรือนจำ

ความรู้สึกที่เกิดขึ้น	ระดับของความรู้สึก							
	อึดอัดมาก		อึดอัดค่อนข้างมาก		อึดอัดบ้างเล็กน้อย		ไม่อึดอัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- การปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือนจำและคำสั่งของเจ้าพนักงานเรือนจำ	67	31.9	33	15.7	91	43.3	19	9.0
- ความรู้สึกที่ถูกบังคับให้อยู่แต่เฉพาะในเรือนจำ	72	34.3	51	24.3	71	33.8	16	7.6

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขัง

ข้อมูลเกี่ยวกับการรวมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการนี้ ผู้ศึกษากำหนดกรอบในการศึกษาไว้ว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ อันเป็นต้นเหตุทำให้ผู้ต้องขังเกิดความต้องการทางร่างกายและจิตใจขึ้นแล้ว หากเขาเหล่านั้นไปหาเพื่อนเพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่เขาต้องการบ่อยครั้ง นับเป็นจำนวนเหตุการณ์

ได้ตั้งแต่ 3 เหตุการณ์ขึ้นไป แสดงว่าเขาเหล่านั้นมีความสนิทสนมคุ้นเคยกับเพื่อนมาก ถือว่าเขาไม่เข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนแล้ว

ผู้ศึกษาได้กำหนดเหตุการณ์ที่จะเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ต้องขังเข้าไปหากกลุ่มเพื่อนทั้งสิ้น 10 เหตุการณ์ คือ

ก. ความต้องการทางร่างกาย คือ

1. เมื่อต้องการอาหารที่เหมือนอย่างภายนอกเรือนจำ
2. เมื่อต้องการสิ่งของเครื่องใช้ เช่น สนูป ยาตีฟัน ผงซักฟอก ฯลฯ
3. เมื่อต้องการเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม
4. เมื่อต้องการยารักษาโรค

ข. ความต้องการทางจิตใจ คือ

1. เมื่อต้องการผู้ปกป้องคุ้มครองจากการถูกข่มขืน
2. เมื่อต้องการผู้ช่วยปกป้องคุ้มครองไม่ให้ผู้อื่นมาทำร้าย
3. เมื่อต้องการผู้ช่วยปกป้องดูแลทรัพย์สิน
4. เมื่อต้องการผู้ช่วยปกป้องดูแลไม่ให้ผู้อื่นมาหลอกลวงค้ำคูนเพื่อเอาทรัพย์สิน
5. เมื่อต้องการผู้ช่วยผ่อนคลายจากความอึดอัด กังวลใจ
6. เมื่อต้องการผู้ช่วยปรับทุกข์ ระบายความในใจ

ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นทั้ง 10 เหตุการณ์นั้น ผู้ต้องขังจะมีพฤติกรรม 2 ชนิด คือ เลือกเข้ากลุ่มกับเพื่อนและไม่เข้ากลุ่มเพื่อน ซึ่งมีเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้ต้องขังเลือกเข้ากลุ่มเพื่อนเรียงเป็นลำดับได้ดังนี้

1. เมื่อมีเหตุการณ์ที่ต้องการปรับทุกข์ ระบายความในใจผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มมากที่สุด จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 92.4
2. เมื่อเกิดความรู้สึกอึดอัดและกังวลใจจากการถูกบังคับไว้ให้อยู่แต่ในเรือนจำ ผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มกันจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6
3. เมื่อต้องการสิ่งของเครื่องใช้ เช่น สนูป ยาตีฟัน ผงซักฟอก ผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มกัน จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2
4. เมื่อต้องการรับประทานอาหารที่ชอบซึ่งแตกต่างจากอาหารที่เรือนจำจัดให้ ผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มกันเป็นจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7
5. เมื่อต้องการผู้ช่วยปกป้องดูแลไม่ให้มีผู้ต้องขังอื่นมาหลอกลวงเอาทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ต่าง ๆ ผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มเป็นจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7
6. เมื่อต้องการเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มกันเป็นจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3

7. เมื่อต้องการชารักษาโรค ผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มกันเป็นจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8
8. เมื่อต้องการผู้ช่วยปกป้องดูแลทรัพย์สิน ผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มกันจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6
9. เมื่อต้องการผู้ช่วยปกป้องคุ้มครองไม่ให้ผู้อื่นมาทำร้าย ผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มกัน จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8
10. เมื่อต้องการผู้ช่วยปกป้องคุ้มครองไม่ให้ผู้อื่นข่มขืนผู้ต้องขังจะเข้าร่วมกลุ่มจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

แสดงปัจจัยที่ทำให้ผู้ต้องขังเข้าร่วมกลุ่มกัน

เหตุการณ์หรือปัจจัย	เข้าร่วมกลุ่ม		ไม่รวมกลุ่ม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- เมื่อต้องการผ่อนคลายจากความอึดอัดกังวลใจ	163	77.6	47	22.4
- เมื่อต้องการสิ่งของเครื่องใช้ เช่น สบู่ ยาสีฟัน	158	75.2	52	24.8
- เมื่อต้องการอาหารที่หอมแตกต่างจากเรือนจำจัดให้	140	66.7	70	33.3
- เมื่อต้องการผู้ช่วยปกป้องดูแลไม่ให้ผู้อื่นมาหลอกลวงเอาทรัพย์สินและประโยชน์	138	65.7	72	34.3
- เมื่อต้องการเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	135	64.3	75	35.7
- เมื่อต้องการชารักษาโรค	113	53.8	97	46.2
- เมื่อต้องการผู้ปกป้องดูแลทรัพย์สินสิ่งของ	100	47.6	110	52.4
- เมื่อต้องการปกป้องคุ้มครองไม่ให้ผู้อื่นมาทำร้าย	73	34.8	137	65.2
- เมื่อต้องการผู้ปกป้องคุ้มครองจากการถูกข่มขืน	59	28.1	151	71.9

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ทำให้ผู้ต้องขังเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยภูมิหลังทั่วไปของผู้ต้องขัง ได้แก่ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพเดิม มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการ

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยภูมิหลังเกี่ยวกับการต้องโทษของผู้ต้องขัง ได้แก่ ประเภทคดี ระยะเวลาการต้องโทษ จำนวนครั้งการต้องโทษ กิจกรรมที่เรือนจำมอบหมายให้รับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการ

สมมติฐานที่ 3 ความต้องการทางร่างกายของผู้ต้องขังในเรื่องความต้องการปัจจัย การดำรงชีพที่จำเป็นต่อร่างกาย ได้แก่ อาหารที่ชอบ เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม สิ่งของเครื่องใช้ เช่น สบู่ ยา สีฟัน และยารักษาโรค มีสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการ

สมมติฐานที่ 4 ความต้องการทางร่างกายของผู้ต้องขังในเรื่องความเป็นอิสระจาก ความกลัว เหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นภายในเรือนจำ คือ กลัวถูกข่มขืน กลัวผู้อื่นมาทำร้าย กลัวผู้อื่น ขโมยทรัพย์สิน กลัวผู้อื่นหลอกหลวงเอาทรัพย์สินสิ่งของ และความต้องการด้านจิตใจในเรื่องความต้องการ ความรัก เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น เพื่อผ่อนคลายจากภาวะความอึดอัด กังวลใจ เนื่องจากถูกบังคับ ไว้ให้อยู่แต่ภายในเรือนจำ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน กฎระเบียบของเรือนจำอย่าง เกร็งครัด มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการ

การทดสอบสมมติฐาน เป็นการวิเคราะห์ ปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขัง โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) และใช้วิธีการคัดเลือกปัจจัยต่าง ๆ แบบปกติ (Enter Method)

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ตัวแปรต้นทั้งหมดอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือ การเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการ ได้ร้อยละ 14.07

ในบรรดาตัวแปรต้นทั้งหมด 11 ตัว มีตัวแปร 3 ตัว ที่มีผลต่อตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขัง คือ ระยะเวลาการต้องโทษ ส่วนตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ คือ ระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง และการะหนังกึ่งเรือนจำได้มอบหมายให้ผู้ต้องขัง

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าวอธิบายได้ว่า

- ผู้ต้องขังที่มีกำหนดระยะเวลาการต้องโทษนาน มีแนวโน้มจะเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่าผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาต้องโทษน้อย
- ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาน้อย มีแนวโน้มจะเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่าผู้ต้องขังที่มีการศึกษาสูง
- ผู้ต้องขังที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในหน่วยงานแรงงานรับจ้าง มีแนวโน้มจะเข้าร่วมกลุ่มมากกว่าผู้ต้องขังที่อยู่ในหน่วยงานฝึกวิชาชีพ

จึงสรุปได้ว่าผลของการศึกษาสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2 แต่เพียงบางส่วน แต่ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 และ 4 (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการ
ของผู้ต้องขัง โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ตัวแปร	B	SE.B	BETA	T	SIG T.
- อายุ	.001219	.03029	.03264	.402	.6879
- การศึกษา	-.53994	.27069	-.15031	- 1.995	.0476
- สถานภาพการสมรส	-.01001	.45082	-1.724E-03	-.022	.9823
- อาชีพเดิม	.60907	.38972	.11438	1.563	.1198
- ประวัติการต้องโทษ	.01328	.17527	5.7289E-03	.076	.9397
- ระยะเวลาการต้องโทษ	.01074	4.40900E-03	.18376	2.435	.0158
- ประเภทคดี	-.15274	.38513	-.02889	-.397	.6921
- งานที่ได้รับมอบหมายจากเรือนจำ	1.23045	.06469	-.22584	- 2.970	.0034
- ความต้องการปัจจัยการดำรงชีพ ที่จำเป็นต่อร่างกาย	-.02421	.08405	-.02158	-.288	.7737
- ความต้องการด้านจิตใจในเรื่อง ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย ในการดำรงชีพและต้องการความรัก เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น	-.01309	.04284	-.02494	-.306	.7603

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยที่เป็นภูมิลำเนาของผู้ต้องขังโดยทั่วไปในเรื่อง อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพเดิม มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขัง

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุพบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิลำเนาของผู้ต้องขังโดยทั่วไปของผู้ต้องขังกับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขังเพียงบางส่วน คือ ปัจจัยด้านการศึกษาของผู้ต้องขังมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขัง
ผู้ศึกษาขอเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ผลปรากฏว่า ระดับการศึกษาของผู้ต้องขังมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.15) กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาจะเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการ

มากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา ส่วนผู้ต้องที่เข้าร่วมกลุ่มน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตารางที่ 4.15 และ 4.16)

ตารางที่ 4.15

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเข้ากลุ่ม
อย่างไม่เป็นทางการ ระหว่างผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F Ra Tio	F PROB
- ระหว่างกลุ่ม	3	64.1212	21.3737	3.0324	.0303
- ภายในกลุ่ม	206	1451.9740	7.0484		
รวม	209	1516.0952			

- ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 2.05

ตารางที่ 4.16

แสดงค่าเฉลี่ย การเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขัง
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D
ต่ำกว่าประถมศึกษา	5	6.6000	2.9665
ประถมศึกษา	130	7.3308	2.5711
มัธยมศึกษาตอนต้น	57	6.2632	6.6194
ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป	18	5.9444	3.1149
รวม	210	6.9048	2.6933

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่เป็นภูมิลัทธิเกี่ยวกับการต้องโทษของผู้ต้องขัง ได้แก่ ประเภทคดี ระยะเวลาการต้องโทษ และหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากเรือนจำ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ

จากการวิเคราะห์การถดถอยพบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นภูมิลัทธิที่เกี่ยวกับการต้องโทษของผู้ต้องขังกับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขังเพียงบางส่วนคือ

1. ปัจจัยที่เป็นภูมิลัทธิเกี่ยวกับการต้องโทษของผู้ต้องขังในเรื่องกำหนดระยะเวลาต้องโทษ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ
 2. ปัจจัยที่เป็นภูมิลัทธิเกี่ยวกับการต้องโทษของผู้ต้องขังในเรื่องหน้าที่การงานที่เรือนจำมอบหมายให้ผู้ต้องขังมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ
- ผู้ศึกษาขอเสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นภูมิลัทธิเกี่ยวกับการต้องโทษของผู้ต้องขัง ซึ่งตอบรับสมมติฐานที่ 2 แต่เพียงบางส่วนดังนี้

1. ปัจจัยที่เป็นภูมิลัทธิเกี่ยวกับการต้องโทษของผู้ต้องขังในเรื่องกำหนดระยะเวลาต้องโทษ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการต้องโทษกับการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขัง ผลปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ต้องขังที่มีกำหนดระยะเวลาต้องโทษตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จะเข้าร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการมากกว่าผู้ต้องขังที่มีกำหนดระยะเวลาการต้องโทษน้อยกว่า 5 ปี (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการต้องโทษกับการเข้าร่วมกลุ่ม
อย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขัง

ระยะเวลาต้องโทษ	จำนวนเหตุการณ์ที่เข้าร่วมกลุ่ม			
	0-3	4-7	8-11	รวม
- ไม่เกิน 5 ปี	9.1	57.1	33.8	100
- 5 ปีขึ้นไป	10.7	32.1	57.1	100

- ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01
- chi-square = 10.80893
- D.F = 2
- Sig = .0045

2. ปัจจัยที่เป็นภูมิหลังเกี่ยวกับการต้องโทษของผู้ต้องขังในเรื่องหน้าที่การงานที่เรือนจำมอบหมายให้ผู้ต้องขัง มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการของกลุ่มผู้ต้องขังที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในหน้าที่แตกต่างกัน ผลปรากฏว่า ภาระหน้าที่การงาน ซึ่งเรือนจำมอบหมายให้ผู้ต้องขังทำ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 4.18) กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในหน่วยงานแรงงานรับจ้าง จะเข้าร่วมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในหน่วยงานฝึกวิชาชีพ (ตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.18

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้ต้องขังที่มีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในเรือนจำต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	DF	SS	MS	F RADIO	F FROB
- ระหว่างกลุ่ม	1	52.4293	52.4519	7.4507	.0069
- ภายในกลุ่ม	208	1436.6660	7.0369		
รวม	209				

- ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าเฉลี่ยการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการของผู้ต้องขังที่มีหน้าที่ต่างกัน

ภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	N	\bar{X}	SD
ทำงานในหน่วยงานรับจ้าง	128	7.3047	2.5735
ทำงานในหน่วยงานฝึกอาชีพ	82	6.2805	2.7723
รวม	210	6.9048	2.6933